

Partisk historieskrivning

I år uppmärksammas många jubileer i Palestina: Det är i år 110 år sedan den första sionistkongressen 1897, 90 år sedan Balfourdeklarationen 1917, 60 år sedan FN 1947 beslöt att dela Palestina och 40 år sedan Israel 1967 ockuperade Gaza, Västbanken och Golanhöjderna. Fyra katastrofer för palestinierna, lika många segrar för sionismen. Vi kan vänta oss otaliga tillbakablickar. Frågan är – har svenska massmedier lärt något av de senaste årtiondenas fakta som vaskats fram ur memoarer, vittnesmål och öppnade arkiv, inte minst genom israeliska historikers försorg? Eller skall vi än en gång proppas fulla med en israelisk propagandahistoria? Skall man döma av den vanligtvis seriösa tidskriften Populär Historias specialektion om Palestinakonfliktens bakgrund (nr 4/07) får man onda aningar.

Foto: Yvonne Fredriksson

Populär Historia påstår att Palestina när osmanerna erövrade området 1517 var ”en öken med knappt tusen hushåll och en närmast obefintlig ekonomi. Men snart fick judiska invandrare landet att leva upp igen”. Så brukar pro-israelisk propaganda låta: ”Judarna fick öknen att blomma”. Detta är inte sant. Enligt den osmanska skattelängden från år 1596 fanns det minst 145 byar i Palestina, till exempel Bait Dayala med 633 invånare, Qaddita med 149 invånare och al Bira med 121 invånare. Allt tyder på att befolkningen utnyttjade all mark som kunde odlas med den tidens teknik. I en arabisk källa från 900-talet heter det: ”Filastin är den bördigaste av Syriens provinser”. Det fanns en liten judisk befolkning sedan gammalt, men den moderna judiska invandringen började först i slutet av 1800-talet. Och den gynnade inte palestinierna, vilket bland annat klargjordes i en ekonomisk rapport från 1930-talet av John Hope Simpson som förklarade att den judiska utvecklingen var negativ för palestiniernas ekonomi eftersom den skedde i en enklav som palestinierna var uteslutna från. Efter 1948 inhystes de flesta judiska invandrare i palestinska flyktingars hem, nästan alla kibbutzer byggdes på mark vars palestinska ägare hade fördrivits. Populär Historia hävdar vidare att antalet judar 1910 uppskattades till 15 % av invånarna. Osmaniska och brittiska myndigheter beräknade att totalbefolkningen 1914 var 791 000 varav 60 000 judar, det vill säga 7,6 %. Så sent som när delningsplanen beslöts 1947 utgjorde judarna bara en tredjedel av befolkningen, ägde mindre än 10 % av marken, men tilldelades 45 % av ytan.

Enligt reportaget ”angrep” fem arabstater Israel den 15 maj 1948. Moderna israeliska historiker, som till exempel Avi Shlaim och Benny Morris, menar att kriget började redan i december 1947. Morris har visat att 730 000 palestinier fördrevs genom ”etnisk rensning”. Ungefär hälften av fördrivningen hade redan skett den 15 maj. Enligt Shlaim var det arabiska ”angreppet” ett försvar mot ytterligare utdrivning, vilket dock misslyckades. Ingenstans i artikeln beskrivs den delningsplan araberna sade nej till. Den betydde att bara 8 000 judar skulle hamna i den arabiska staten, men 416 000 araber (46% av befolkningen) i den judiska staten. Araberna tackade inte nej till en judisk och en arabisk stat, utan till en arabisk och en binationell stat, som dock skulle utgöra det judiska folkets nationalhem. Det palestinska självstyret beskrivs av artikelförfattaren som en ”semiautonom myndighet på Västbanken och Gaza”. Tanken förs till Åland eller Färöarna! Men den palestinska myndigheten har bara kommunal kontroll över några utspridda enklaver som är under israelisk överhöghet. Ockupationsmakten kontrollerar direkt större delen av Västbanken och Gaza.

I artikeln nämns aldrig att Israel fått FN-kritik för att man struntar i Genèvekonventionen, inte heller att Haagdomstolen fördömt muren som byggs på palestinsk mark. De illegala judiska bosättningarna, en av huvudorsakerna till att konflikten vidmakthålls, nämns inte alls! Det är alarmerande att en seriös tidskrift som Populär Historia har så låga anspråk på faktakvalitet när man sammanfattar bakgrunden till en av världens farligaste konflikter. Hur ska det då se ut när vanliga massmedier dundrar in på scenen? Skall vi få en orgie i gratulationer till den israeliska apartheidregimen, medan de förtrycka palestinierna placeras på de anklagades bänk?

Per Gahrton

Palestina Nu 2 2007

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 2.5 Sweden License. To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/